

Leta 1975 je glasilo prejelo srebrno priznanje Osvobodilne fronte — Izhaja mesečno v nakladi 27.500 izvodov — brezplačno — Glavni urednik Zlatko Šetinc — odgovorni urednik Franc Rozman — tehnični urednik Mario L. Vilhar

Tisoče src, tisoče želja se je zlilo v eno. V simbol štafete mladosti, ki s pozdravi tovarišu Titu hiti od kraja do kraja, občine do občine, republike do republike. Naš posnetek je s slavnostnega sprejema štafete v dvorani Tivoli. (Foto: Nace Bizilj)

Očistimo (tudi) našo miselnost!

Ljubljana je spet pred eno svojih, rekli bi lahko kar tradicionalnih, akcij. Med 15. in 24. aprilom (okvirno, seveda) se bomo organizirano spravili nad nesnago, ki pokriva Ljubljano in ji preprečuje, da bi se ponosno kot pred davnimi leti pobahala s pridevnikom »bela«.

Nak, Ljubljana za zdaj nikakor ni bela. Sneg, ki je dajal umazaniji potuho nekaj zimskih mesecev, je čez noč izdajalsko razkril posledice neke nemarnosti, neke miselnosti in nekega odnosa do okolja. Kupi smeti, zanemarjeni in nasmetene zelenice (kjer blatne in od kolesnic razorane zaplate sploh še zaslužijo ta naziv), polomljene klopi v parkih, to so rezultati inventure, s katerimi bomo krenili v akcijo.

Če že omenjamo samo akcijo, potem moramo seveda takoj dodati, da tako dobro organizirani že dolgo nismo krenili v kakšno podobno zadevo: imamo mestni štab, občinske štabe in seveda ustrezne organizacijske oblike po krajevnih skupnostih, kjer mora steči glavni juriš. Seveda vsa omenjena ofenziva ne bo ali ne sme biti le enkratna akcija, temveč mora po-

stati resnično to, kar smo omenili že v uvodu: tradicionalna aktivnost in prizadevanje vseh delovnih ljudi in občanov, ki edina lahko Ljubljani trajno povrne »dobro ime«.

Toliko o sami akciji. Kajti naj gremo v vse to očiščevanje še tako organizirani, pripravljene in dobre volje, z akcijami samimi trajnejših rezultatov ne bo. Takšni, kampanjski udari so namreč le zdravljenje ali blažitev posledic — toliko časa, dokler se ne začnemo spraševati po vzrokih. Vsi jih vemo.

Takrat, recimo, ko odvržemo papirček, namesto da bi stopili nekaj korakov do koška, takrat, ko skozi okna avtomobila med vožnjo odvržemo olupek od banane, namesto da bi potrpehi do doma in vse smeti odvrgli v smetnjak. In pa, če preidemo na bolj grobe oblike onesnaževanja, takrat, ko mirno opazujemo soseda, ki z balkona meče prazne kartonske škatle (tudi polne v novih soseskah niso redkost, saj z marsikaterega okna celo podnevi letijo vrečke s smetmi) ali pa drugega, ki na parkirni pro-

(Nadaljevanje na 2. str.)

VSEBINA:

- STRAN 2: Večjo pozornost planiranju v KS
- STRAN 3: Uresničevanje zakona o združenem delu
- STRAN 4: Nove KS v Dravljah
- STRAN 5: am-ama ni več!
- STRAN 6: Kmečke ženske praznovale 8. marec
- STRAN 7: Edvard Kardelj za Javno tribuno
- STRAN 8: Beseda, dve o nevidni vojni
- STRAN 9: Obiski po osnovnih organizacijah
- STRAN 11: Janez Kuhar še ne namerava počivati
- STRAN 12: Ustanovimo razvojno službo
- STRAN 13: (Premalo) bela Šiška
- STRAN 14: Naš portret — Kamil Hilbert

STOP ZA ALKOHOLIZEM

Na problemski konferenci občinske konference SZDL o boju proti alkoholizmu in boleznim odvisnosti so prisotni potrdili smernice akcijskega programa. Nadalje so sprejeli dogovor, da se bomo bolj sistematično lotili boja proti alkoholizmu, akcijski program pa vključili v prihodnji srednjeročni plan razvoja občine.

Sicer pa je bilo na področju naše občine v zadnjih petih letih več posvetovanj o alkoholizmu, tako z zdravstvenimi in socialnimi službami, s predstavniki centra za socialno delo, v šolah, delovnih organizacijah. Predlagali so, da bi svetovni center priredil za prosvetne delavce seminarje, na katerih bi se ti usposobili za predavanja o alkoholizmu v šolah, boj proti alkoholizmu pa naj bi poostriili tudi v delovnih organizacijah in ustanovah.